

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-01-16 Nr. 429-18
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas 2025 m. gegužės 8 – 15 d. *Mastercard* mokėjimo kortele atliko 20 mokėjimo operacijų, kurių bendra vertė 2 970 Eur (toliau – ginčijami mokėjimai) lėšų gavėjai „Trvers“ (toliau – lėšų gavėjas arba prekybininkas).

2025 m. birželio 22 d. pareiškėjas bankui pateikė prašymą dėl lėšų grąžinimo procedūros (angl. *chargeback*) inicijavimo dėl ginčijamų mokėjimų. Prašymas buvo pateiktas nurodant priežastį „Negautos paslaugos“ (angl. *Not received goods*) ir priežastimi „Klaidingas pateikimas“ (angl. *Misrepresentation*), susijusią su internetinio kazino „Vavada“ paslaugomis. Pareiškėjas teigė, kad prekybininkas teikė klaidinančią informaciją ir veikė pažeisdamas Vengrijos įstatymus.

2025 m. birželio 26 d. bankas informavo pareiškėją, kad kreipėsi į prekybininką dėl lėšų grąžinimo, o 2025 m. rugpjūčio 8 d. – kad bankas gavo prekybininko atsakymą. 2024 m. rugpjūčio 9 d. bankas, išnagrinėjęs lėšų gavėjo pateiktus įrodymus, informavo pareiškėją, kad lėšų grąžinimo procedūra buvo nesėkminga ir lėšos nebus grąžintos.

2025 m. rugpjūčio 9 d. pareiškėjas kreipėsi į banką, teiraudamasis, kokius įrodymus pateikė prekybininkas, o vėliau, tą pačią dieną, pareiškėjas informavo, kad mato sprendimą atmesti jo lėšų grąžinimo prašymą, ir paprašė eskalacijos į kitą etapą (pre-arbitražą). Pareiškėjas teigė, kad turi papildomų įrodymų apie prekybininko neteisėtą veiklą¹ ir apgaulingų programėlių naudojimą.

Atsižvelgdamas į pareiškėjo prašymą, bankas pateikė iš lėšų gavėjo gautus įrodymus. Pareiškėjas nurodė, kad šie įrodymai yra suklastoti, kadangi yra susiję su žaidimų turiniu (angl. *game skins*), ir nesusiję su jo ginčijamais mokėjimais, kurie, pasak pareiškėjo, buvo indėliai į internetinį kazino. Bankas paaiškino pareiškėjui, kad sprendimas galutinis ir nauja ginčo procedūra negali būti pradėta. Dėl šio sprendimo 2025 m. rugsėjo 3 d. pareiškėjas pateikė bankui pretenziją. 2025 m. rugsėjo 8 d. bankas pareiškėjui atsakė, kad jo reikalavimo netenkins ir paaiškino lėšų grąžinimo procedūros tvarką.

Pareiškėjas, nesutikdamas su banko sprendimu, kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo ir prašė įpareigoti banką inicijuoti iš lėšų grąžinimo procesą dėl ginčijamų mokėjimų ir grąžinti ginčijamų mokėjimų lėšas. Kreipimesi pareiškėjas nurodė tapačias aplinkybes, kokios buvo nurodytos kreipimesi į banką.

Bankas Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime paaiškino, kad tinkamai įvykdė pačio pareiškėjo autorizuotus ginčijamus mokėjimus ir inicijavo lėšų grąžinimo procedūrą su lėšų gavėju, tačiau gavęs jo argumentus, bankas nustatė, kad lėšų gavėjas suteikė paslaugas pareiškėjui, todėl vadovaudamasis *MasterCard* organizacijos Lėšų grąžinimo gido² taisyklėmis (toliau – *MasterCard* taisyklės) bankas nusprendė toliau lėšų grąžinimo procedūros nebetęsti.

¹ 2025 m. birželio 18 d. Vengrijos valdžios institucijų sprendimą.

² Angl. *Chargeback Guide* (<https://www.mastercard.us/content/dam/public/mastercardcom/na/global-site/documents/chargeback-guide.pdf>).

Apibendrinamas bankas nurodė, kad visus veiksmus atliko pagal teisės aktų ir šalių sudarytos sutarties nuostatas, todėl pareiškėjo reikalavimas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktų dokumentų ir informacijos, šalių ginčas kilo dėl lėšų grąžinimo procedūros dėl ginčijamų mokėjimų inicijavimo ir pareiškėjo netenkinančios šios procedūros baigties, taip pat banko atsisakymo pareiškėjui grąžinti ginčijamų mokėjimų lėšas.

Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Tarp šalių nėra ginčo dėl ginčijamo mokėjimo autorizavimo, todėl šių mokėjimų autorizavimo aplinkybės toliau sprendime nebus plačiau analizuojamos, laikant ginčijamus mokėjimus tinkamai autorizuotais.

Siekiant išspręsti tarp pareiškėjo ir banko kilusį ginčą bei pasisakyti dėl pareiškėjo keliamų reikalavimų pagrįstumo, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ar: 1) bankas, vadovaudamasis Mastercard taisyklių nuostatomis, turėjo tenkinti pareiškėjo prašymą dėl ginčijamų mokėjimų lėšų grąžinimo procedūros taikymo; 2) bankas turi pareigą grąžinti ginčijamų mokėjimų lėšas pareiškėjui.

1. Dėl lėšų grąžinimo procedūros taikymo pagal Mastercard taisykles

Vertinant, ar bankas pagrįstai atsisakė ginčijamo mokėjimo atžvilgiu tenkinti pareiškėjo prašymą dėl lėšų grąžinimo procedūros pagal *Mastercard* taisykles taikymo, svarbu pažymėti, kad nei Lietuvos Respublikos, nei Europos Sąjungos teisės aktai neregamentuoja, kokiomis sąlygomis turi būti vykdoma lėšų grąžinimo pagal *Mastercard* taisykles procedūra, taigi, banko veiksmus, ginčijant *Mastercard* organizacijos prekės ženklo mokėjimo kortelėmis atliktas mokėjimo operacijas, reglamentuoja *Mastercard* taisyklės, kuriose nustatyti konkretūs lėšų grąžinimo procedūros taikymo atvejai ir tvarka.

Mastercard taisyklėse nustatyta, kad mokėjimo kortelės leidėjas (nagrinėjamu atveju bankas) gali pradėti lėšų grąžinimo procedūrą tik tada, kai mokėjimo kortele atlikta mokėjimo operacija ir (arba) mokėjimo kortelės turėtojo prašymas tenkina šiose taisyklėse nustatytus reikalavimus. Taigi, *Mastercard* organizacija ne tik suteikia bankui, kaip mokėjimo kortelės leidėjui, įgaliojimus vertinti ir spręsti, ar konkretaus mokėjimo kortelės turėtojo prašymas inicijuoti lėšų grąžinimo procedūrą atitinka *Mastercard* taisyklėse nustatytas sąlygas, bet ir nustato pareigą nepriimti ir (arba) netenkinti *Mastercard* taisyklių reikalavimų neatitinkančių prašymų.

Iš bylos duomenų matyti, kad bankas, gavęs pareiškėjo lėšų grąžinimo prašymą, *Mastercard* taisyklių nustatyta tvarka kreipėsi į lėšų gavėjo finansų įstaigą ir per ją gavo prekybininko paaiškinimus (atsikirtimus) dėl pareiškėjo prašymo. Šiuose paaiškinimuose lėšų gavėjas nurodė nesutinkantis su pareiškėjo prašymu ir teigė suteikęs pareiškėjui jo užsakytas prekes. Pastebėtina, kad prekybininkas, kuriam pareiškėjas atliko ginčijamus mokėjimus, yra registruotas su prekybininko kategorijos kodu (angl. *Merchant category code*, MCC) 5816, kuris žymi „Skaitmeninės prekės – Žaidimai“ (angl. *Digital Goods-Games*). Prekybininkas taip pat pateikė užsakymų detales, kurios sutapo su pareiškėjo kortelės duomenimis, bei techninius išrašus (angl. *technical logs*), patvirtinančius, kad pareiškėjas po operacijų atlikimo prisijungė prie savo paskyros, pasipildė balansą įsigytomis lėšomis, sėkmingai gavo skaitmeninį turinį ir jį panaudojo (žymimas statusas „Panaudota“ (angl. *Used*)). Lėšų gavėjas taip pat pateikė bankui įrodymus, kad registracijos metu pareiškėjas sutiko su Paslaugų teikimo sąlygomis, kuriose aiškiai nurodyta, kad įsigytas ir pristatytas skaitmeninis turinys yra negrąžinamas. Minėtus įrodymus bankas pateikė ir pačiam pareiškėjui.

Pareiškėjas nesutiko su prekybininko pateiktais įrodymais ir reikalavo, kad bankas tęstų ginčą su lėšų gavėju procedūra. Savo reikalavimą grąžinti jam ginčijamų mokėjimų sumą pareiškėjas argumentavo tuo, kad ginčijami mokėjimai buvo atlikti kaip mokėjimai į internetinį kazino „Vavada“, kuris veikė apgaulingai³ ir buvo užblokuotas Vengrijos priežiūros institucijos (SZTFH). Pareiškėjas savo lėšų grąžinimo prašyme teigė, kad paslaugos buvo suteiktos ne tokios kaip reklamuotos, o kitam prekybininkui atlikto mokėjimo, kurio tikrasis gavėjas buvo ta pati lošimų platforma, lėšų grąžinimo prašymas buvo tenkintas per 48 valandas nuo pateikimo. Dėl šios priežasties, pasak pareiškėjo, taip pat rodo ir lėšų grąžinimo prašymo dėl ginčijamų mokėjimų pagrįstumą. Pareiškėjas, gavęs prekybininko pateiktus duomenis ir argumentus, nurodė, kad jie yra suklustoti, kadangi susiję su žaidimų turiniu (angl. *game skins*) ir nesusiję su jo ginčijamais mokėjimais, kurių tikrasis gavėjas buvo internetinis kazino.

Įvertinęs pareiškėjo ir lėšų gavėjo paaiškinimus bei kitus duomenis, bankas nenustatė pagrindo laikyti pareiškėjo lėšų grąžinimo prašymo pagrįstu, nutraukė tolesnį ginčą su prekybininku procesą ir informavo pareiškėją, kad ginčijamo mokėjimo suma nebus grąžinta, nes lėšų gavėjas pateikė bankui prekių pristatymą pareiškėjui patvirtinančius įrodymus.

Vadovaujantis *Mastercard* taisyklėmis (skyriuje „Cardholder Dispute Chargeback (Message Reason Code 4853/53/4850/4854)“, 138 psl.), jei prekybininkas pateikia įtikinamus įrodymus, kad paslauga, atitinkanti jo MCC kodą, buvo suteikta ir klientas ja pasinaudojo, mokėjimo paslaugų teikėjas (nagrinėjamu atveju - bankas) nebeturi pagrindo tęsti ginčą.

Pastebėtina, kad prekybininko MCC kodas nėra susijęs su kazino ar azartinių lošimų paslaugomis. Be to, bylos turimais duomenimis, pareiškėjas pirko prekybininko kategorijos kodą atitinkančias paslaugas (skaitmeninį žaidimų turinį, angl. *in-game skins*), o ne kazino paslaugas. Taigi, nors pareiškėjas teigė, kad prekybininko įrodymai yra suklustoti, jis nepateikė nei bankui, nei Lietuvos bankui jokių įrodymų, patvirtinančių šį faktą, o prekybininko pateikti techniniai išrašai apie paslaugos panaudojimą yra laikomi pakankamu įrodymu pagal *Mastercard* taisykles.

Svarbu paminėti ir tai, kad ginčijami mokėjimai buvo atlikti prekybininkui, o ne pareiškėjo nurodomai lošimų platformai „Vavada“. Būtent dėl šitos platformos veiklos buvo priimtas Vengrijos priežiūros institucijos (SZTFH) sprendimas ir jos veikla buvo apribota, o ne lėšų gavėjo. Paaiškintina, kad būtent lėšų gavėjui, o ne trečiajam asmeniui, pareiškėjo mokėjimo paslaugų teikėjas (bankas) galėjo teikti reikalavimą dėl lėšų grąžinimo. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjo reikalavimas buvo susijęs su negautomis lošimų paslaugomis, kurių prekybininkas neteikia, ir į tai, kad prekybininkas įrodė, jog pateikė savo registruotą paslaugą (skaitmenines prekes), kurias pareiškėjas gavo, bankas kaip pareiškėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neturėjo teisės tęsti lėšų grąžinimo procedūros šiuo pagrindu.

Pastebėtina ir tai, kad nors pats pareiškėjas prašė taikyti lėšų grąžinimo procedūrą būtent šiuo priežasties kodu – 4853, ir net jei ir būtų nugincijęs prekybininko pateiktus pakankamus įrodymus, bankas vis tiek neturėtų teisės taikyti lėšų grąžinimo procedūros pagal pareiškėjo nurodytas aplinkybes – neva ginčijami mokėjimai buvo mokėjimai lošimų platformai. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad *Mastercard* taisyklėse numatyta, kokios kategorijos prekės ar paslaugoms negali būti taikoma lėšų grąžinimo procedūra pagal šią ginčo priežasties kategoriją⁴. Pažymėtina, kad viena iš tokių išimčių – „mokėjimo operacijos, mokėjimo operacijų siuntimas ir lošimų bei azartinių lošimų operacijų siuntimas“⁵. Atsižvelgiant į tai, net jeigu būtų nustatyta, kad nagrinėjamu atveju bankas nepagrįstai nebetęsė lėšų grąžinimo procedūros, tai pagal pareiškėjo nurodomas aplinkybes tokia procedūra negalėtų būti atliekama visai.

Įvertinus pirmiau nurodytas aplinkybes, ginčo šalių Lietuvos bankui pateiktą informaciją ir šalių ginčui nagrinėti aktualias *Mastercard* taisyklių nuostatas, objektyvaus pagrindo teigti, kad santykiuose su pareiškėju bankas netinkamai aiškino, laikėsi ir (arba) taikė *Mastercard* taisyklių nuostatas, Lietuvos bankas nenustatė. Atitinkamai pagrindo teigti, kad bankas, remdamasis pirmiau nurodytomis *Mastercard* taisyklių nuostatomis, nepagrįstai atsisakė tenkinti pareiškėjo prašymą dėl lėšų grąžinimo procedūros pagal šias taisykles pareiškėjo nurodytu pagrindu, taip pat nėra. Dėl minėtų priežasčių pareiškėjo prašymas įpareigoti banką tęsti lėšų grąžinimo procedūrą pareiškėjo nurodytomis sąlygomis laikytinas nepagrįstu.

³ Pareiškėjas nurodė, kad lošimų platforma neteisingai pateikė pagrindinius paslaugų elementus: netikri ir klaidinantys reklaminiai pasiūlymai, netikslūs tiesioginių lažybų duomenys, atsisakymas pateikti tiesioginio pokalbio stenogramas ar pagalbos istoriją, užmaskuotų mobiliųjų programėlių naudojimas siekiant išvengti aptikimo ir kita.

⁴ Angl. *Transactions ineligible for chargeback*, *Mastercard* taisyklių 128 – 130 psl.

⁵ Angl. *Payment Transactions, Send payment transactions, and Send Gaming and Gambling transactions*.

2. *Dėl banko pareigos grąžinti pareiškėjui ginčijamo mokėjimo lėšas*

Vertinant, ar bankui, kaip pareiškėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kilo pareiga grąžinti pareiškėjui ginčijamų mokėjimų lėšas, svarbu pažymėti, kad mokėtojo autorizuotos mokėjimo operacijos įvykdymo atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas neturi imperatyvios pareigos grąžinti mokėtojui jos sumos, išskyrus Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatytus gavėjo arba per gavėją inicijuotos, autorizuotos ir įvykdytos mokėjimo operacijos sumos grąžinimo atvejus, kurie nagrinėjamu atveju nėra aktualūs, nes ginčijamas mokėjimas, remiantis ginčo bylos duomenimis, netenkinio Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatytų sąlygų⁶, kurioms esant pareiškėjas, kaip mokėtojas, įgytų teisę susigrąžinti ginčijamų mokėjimų sumą.

Kitais, negu Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatyti, atvejais banko pareiga grąžinti pareiškėjui autorizuotų ginčijamų mokėjimų lėšas, Lietuvos banko nuomone, galėtų kilti tik tada, jeigu būtų nustatyta, kad bankas nepagrįstai pareiškėjo prašymu neatšaukė ginčijamų mokėjimų vykdymo, netinkamai įvykdė šios mokėjimus ir (arba) jų neįvykdė.

Remiantis bylos duomenimis, dėl ginčijamų mokėjimų pareiškėjas kreipėsi į banką praleidęs Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytus terminus, per kuriuos jis, kaip mokėtojas, turėjo teisę atšaukti bankui pateiktus mokėjimų nurodymus⁷. Duomenų, kad ginčo šalys buvo sutarusios dėl vėlesnių, negu Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyti, mokėjimo nurodymo vykdyti Kortele inicijuotas mokėjimo operacijas atšaukimo terminų ir (arba) kad lėšų gavėjas būtų sutikęs atšaukti, atšaukė ginčijamus mokėjimus ir (arba) grąžino jų sumą, byloje neturima.

Pretenzijų dėl to, kad ginčijami mokėjimai nebuvo įvykdyti ir (arba) buvo įvykdyti netinkamai, pareiškėjas bankui nereiškė. Remiantis bylos duomenimis, bankas, kaip mokėtojo, t. y. pareiškėjo, mokėjimo paslaugų teikėjas, vykdė ginčijamus mokėjimus, laikydamasis ginčo šalių iš anksto sutartų sąlygų ir tvarkos. Kiti byloje turimi duomenys taip pat leidžia daryti išvadą, kad ginčijami mokėjimai buvo įvykdyti tinkamai, nes kitaip šių mokėjimų suma nebūtų pasiekusi lėšų gavėjo.

Įvertinus pirmiau nurodytas aplinkybes bei minėtas Mokėjimų įstatymo nuostatas, objektyvaus pagrindo teigti, kad bankas neįvykdė ginčijamų mokėjimų ir (arba) įvykdė juos netinkamai ir dėl to jam kilo pareiga grąžinti pareiškėjui ginčijamų mokėjimų lėšas, Lietuvos bankas neturi.

Nenustačius objektyvių aplinkybių, dėl kurių bankas turėtų grąžinti pareiškėjui ginčijamų mokėjimų lėšas, pagrindo laikyti pareiškėjo reikalavimą bankui pagrįstu ir jį tenkinti nėra.

Nenustačius pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimų bankui, jie atmestini.

Į esminius šalių išdėstytus argumentus atsakyta, o kiti šalių nurodyti argumentai neturi esminės reikšmės sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliam atsakymui į kiekvieną šalių argumentą⁸.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

⁶ Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 41 straipsnio 1 dalimi, mokėjimo operacija turi tenkinti abi šias sąlygas: 1) mokėtojui autorizuojant mokėjimo operaciją nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma ir 2) mokėjimo suma yra didesnė už sumą, kurios mokėtojas galėjo pagrįstai tikėtis. Remiantis ginčo šalių pateiktais duomenimis, autorizuodamas ginčijamą mokėjimą, pareiškėjas matė jo sumą ir gavėjo duomenis.

⁷ Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalimi, mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad kai mokėjimo operacija inicijuojama lėšų gavėjo arba per lėšų gavėją, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai lėšų gavėjui davė sutikimą atlikti mokėjimo operaciją, t. y. Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 2 dalis nustato ankstesnį, negu to paties straipsnio 1 dalyje nurodytas, mokėjimo nurodymo neatšaukiamumo momentą. Pasibaigus pirmiau nurodytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas ir yra gautas lėšų gavėjo sutikimas (Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 4 dalis).

⁸ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis